

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-04-30870 נ.ר.ג נ' מ.מ.ג.

1

לפני כבוד השופט שאול שוחט

מבקשים נ.ר.ג
ע"י ב"כ עו"ד אבנר זינגר

נגד

משיבים מ.ג.
ע"י ב"כ עו"ד פיני אביב ו/או יורי נחושתן ו/או גל שבי

2

החלטה

3

4

5

6

7

8

9

10

העובדות הצריכות לעניין

11

המבקש והמשיבה בני זוג לשעבר.

12

13

ביום 8.5.14, במסגרת תביעה רכושית אותה הגישה המשיבה נגד המבקש (תמ"ש 13-11-24528), הגיעו

14

הצדדים להסכמות אשר אושרו וקיבלו תוקף של פסק-דין:

15

16

"בהמשך לכתבי הטענות מוסכם כי כל הרכוש שנצבר ע"י בני הזוג בתקופת החיים

17

המשותפים, היינו – נכסים, זכויות, כספים, אחזקות, מניות אופציות, חשבונות בנק,

18

קרנות, פקדונות השקעות עסקיות ו/או פיננסיות ו/או ביטוחיות ו/או סוציאליות ו/או אחרים

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-04-30870 נ.ר.ג נ' מ.מ.ג.

1 בישראל או בחו"ל, במישרין או בעקיפין בין המצויים בשליטתו ו/או בהחזקתו של מי
2 מהצדדים, בין המוחזקים באמצעות מי מטעמם ובין שהוחזקו עבורם ע"י תאגידים ו/או
3 נאמנות ו/או כל דרך אחרת, ממועד הנישואין ועד המועד בו הוגשה התובענה להתרת
4 הנישואין, הינו משותף וככל שניתן יחולק על אתר בין הצדדים בחלקים שווים בהסכמה
5 ו/או בהעדר הסכמה ע"י בית המשפט המוסמך". (להלן: "פסק הדין").

6
7 לאחר שהצדדים לא הצליחו להגיע להסכמות באשר לאופן חלוקת הרכוש שנצבר על ידם, הגישה
8 המשיבה ביום 29.4.15 תביעה להליכי ביצוע של פסק-הדין, בהתאם לסעיף 7 לחוק בית המשפט
9 לענייני משפחה, התשנ"ה-1995 (תמ"ש 51252-04-15).

10
11 במסגרת דיון שהתקיים ביום 10.9.15 הצליחו הצדדים להגיע להסכמות ביחס למרבית הנושאים
12 השנויים במחלוקת ביניהם, ואולם ביחס למספר נושאים, הוסכם כי כל אחד מן הצדדים שומר על
13 זכויותיו וטענותיו:

14 "לגבי נכסים שחלוקתם לא הוסדרה בהסכם זה, שומר כל אחד מהצדדים על זכויותיו וטענותיו, כולל
15 לגבי היקף זכויות הנתבע, לרבות בין היתר חשבון הנאמנות לטובת הילדים שבידי עו"ד ברץ, החשבון
16 המתנהל על שם בתו בבנק המזרחי בלונדון, והנכס ברחוב אהרון בקר והתכשיטים".

17
18 במסגרת התביעה להליכי הביצוע, הגישה המשיבה ביום 15.11.2015 בקשה במסגרתה עתרה:

19 "(א) להורות למחזיק, הוא עו"ד בנימין ברץ (להלן: "עו"ד ברץ"), להעביר לידיה באמצעות
20 באי כוחה, מחצית מן הסכומים שהוחזקו על ידו בחשבונות נאמנות בבנק לאומי עבור ילדי
21 המבקש במועד הקובע.

22
23 (ב) להורות למבקש להעביר לידיה מחצית מהסך של 538,582 דולר ארה"ב אשר על פי
24 המבקש הוחזק בידיו בנאמנות לטובת בתו וזאת בבנק המזרחי בלונדון".

25
26 המבקש התנגד למבוקש, וטען כי למשיבה אין זכויות בכספים אלה (להלן: "כספי הנאמנויות").

27

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-04-30870 נ.ר.ג נ' מ.מ.ג.

- 1 המבקש טען כי החשבונות הרשומים על שם עו"ד ברץ בנאמנות עבור ילדיו נפתחו על מנת לדאוג
2 לצרכיהם ולרווחתם וכי אין לו למעשה כל חלק בכספים; הקמת חשבונות הנאמנות נעשתה במהלך
3 החיים המשותפים ועוד טרם מועד הקרע; המשיבה משכה סכומים ניכרים מחשבון הבנק המשותף
4 קודם לפרידתם וללא הסכמתו. לעניין החשבון בבנק המזרחי שהתנהל ע"ש בתו, טען המבקש כי החל
5 ממועד פתיחתו היה מדובר בחשבון שנרשם ע"ש בתו, כי הכספים שייכים לה וכי רק בשנת 2013 עבר
6 החשבון להתנהל על שמו וזאת בגין בעיותיה הרפואיות של בתו.
- 7 ביום 21.4.16 קבע בית המשפט קמא את המתווה הדיוני להכרעה במחלוקת אלו, לפיו הצדדים יגישו
8 את תצהיריהם ויתקיים דיון הוכחות ביום 12.9.16.
- 9 הצדדים פעלו לפי המתווה האמור ובתום ישיבת ההוכחות שהתקיימה ביום 12.9.16 נתן בית המשפט
10 קמא הוראות על הגשת סיכומים, לרבות סיכומי תשובה.
- 11 לאחר שהוגשו סיכומי הצדדים, ניתנה ביום 29.3.17 החלטת בית המשפט קמא המכריעה בסוגיית
12 כספי הנאמנויות. במסגרת ההחלטה קבע בית המשפט קמא, כי המבקש לא הצליח לעמוד בנטל
13 הנדרש ממנו להוכיח שהכספים הרשומים על שמו כיום בבנק המזרחי בלונדון הינם כספים השייכים
14 לבתו וכי הכספים המצויים בחשבונות הנאמנות ע"ש עו"ד ברץ שייכים לילדיו. בנסיבות אלו נעתר
15 בית המשפט קמא לבקשת המשיבה (בבקשה מס' 23 בנט) והורה כדלקמן:
- 16 **א. מורה למחזיק עו"ד בנימין ברץ להעביר לידי המבקשת באמצעות באי כוחה מחצית מן**
17 **הסכומים שהוחזקו על ידו בחשבונות נאמנות בבנק לאומי, עבור ילדי המשיב, במועד**
18 **הקובע.**
19
- 20 **ב. מורה למשיב להעביר למבקשת מחצית מסך 538,582 דולר ארה"ב, אשר הוחזקו על ידו**
21 **בבנק המזרחי בלונדון.**
22
- 23 בקשת רשות הערעור שלפניי מופנית כלפי אותו חלק בהחלטה המורה לנאמן, עוה"ד ברץ, להעביר
24 לאלתר לידי המשיבה מחצית מכספי הנאמנות שבהחזקתו והמורה למבקש להעביר לאלתר מחצית
25 מהכספים בבנק המזרחי בלונדון. לטענת המבקש, שגה בית המשפט קמא משחורה על העברה לאלתר
26 לידי המשיבה כספי איזון חלקיים טרם ניתן פסק-דין סופי בהליך, המתייחס לחישוב האיזון הכולל
27 שיש לבצע בינו לבין המשיבה. המבקש מוצא תמיכה לבקשתו בהחלטה אחרת שניתנה על ידי בית
28 משפט זה בעניינם של הצדדים ובאותה תובענה, ביום 3.4.17 (במסגרת רמ"ש 17-03-26329) אז נדחתה
29 בקשת המבקש למתן רשות ערעור על החלטת בית המשפט קמא בקשר לאחד מנכסי הצדדים (דירה
30 ברח' בקר) לאחר שבית המשפט קמא דחה בקשתו להוצאתו מאיזון ונקבע כי תיערך שומה לגבי שווי
31 הדירה. את אותה החלטה נימקתי בין השאר מהטעם שהחלטת בית המשפט קמא לא סיימה את הדיון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-04-30870 נ.ר.ג נ' מ.מ.ג.

1 באותו רכיב רכושי ומשמצאתי כי המבקש יוכל לערער על ההחלטה האמורה בזכות עם מתן פסק-
2 הדין העיקרי ו"אם בסופו של דבר ימצא כי הצורך בשומה היה מיותר, ניתן יהיה לשפות את המבקש
3 על הפסד שייגרם לו כתוצאה מנשיאה בשכ"ט השמאי".

4
5 בד בבד עם הגשת בקשת רשות הערעור הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע ההחלטה. לאחר קבלת
6 תגובת המשיבה, נעתרתי בהחלטה מיום 30.4.17 לבקשה לעיכוב ביצוע תוך שצינתי כי בקשת רשות
7 הערעור מעלה לדיון שאלה בדבר ההתנהלות הראויה בהליכי ביצוע פסק דין לפי סעיף 7 לחוק בית
8 המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה-1995.

9 בהחלטה מאותו היום ביקשתי את המשיבה להגיש תשובתה לבקשת רשות הערעור.

10 ביום 14.5.17 הוגשה תגובת המשיבה לבקשת רשות הערעור.

11 ביום 12.6.17 הגיש המבקש (לאחר קבלת רשות) השלמת סיכום לטענותיו.

12 הצדדים נתנו הסכמתם שבקשת רשות הערעור תידון כאילו ניתנה הרשות והוגש ערעור על פי הרשות
13 שניתנה וכי כתבי הטענות שהוגשו יהיו סיכומים בכתב בהליך.

14
15 לטענת המשיבה יש לדחות את בקשת רשות הערעור, משהחלטה נשוא הבר"ע היא החלטה מאוחרת
16 לפסק הדין הרכושי שניתן ביום 8.5.14, המבהירה ומפרשת אותה, וככזו יש לראותה כחלק מאותו
17 פסק-דין. לחילופין טוענת המשיבה כי החלטת הביניים מהווה פסק-דין חלקי, הואיל וההחלטה
18 סיימה לכאורה את הדיון בקשר לרכיבים הרכושיים בהם עסקה. לטענת המשיבה על המבקש היה
19 להתכבד ולהשיג על ההחלטה המהווה פסק דין לגופה, ולא לנסות להביא לדחייה נוספת בהעברת
20 הזכויות אליה, ע"י העלאת טענות מתחכמות וכבושות.

21 המבקש, בסיכומי התשובה מטעמו, חוזר על טענותיו כי עסקינן בהחלטת ביניים שניתנה במסגרת
22 תובענה להליכי ביצוע, ומדובר בהחלטה אחרת ולא פסק דין או פסק דין חלקי. לחילופין, מקום ויקבע
23 כי עסקינן בפסק-דין, עותר המבקש למתן ארכה להגשת ערעור על ההחלטה לגופה.

24
25
26 דיון והכרעה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-04-30870 נ.ר.ג נ' מ.מ.ג.

1 בטרם נידרש לשאלה האם החלטת בית המשפט קמא נושא הבר"ע מצדיקה מתן רשות ערעור אם
2 לאו, יש לעמוד על טיבה – החלטה אחרת (הטעונה רשות ערעור), או שמא פסק-דין \ פסק דין חלקי
3 (שהערעור עליו הוא בזכות).

4

5 עד לחקיקת חוק בתי המשפט, התשי"ז-1957, אבן הבוחן בין "פסק" (עליו יש זכות ערעור) לבין "צו"
6 (הטעון רשות ערעור) הייתה סופיות ההכרעה בזכויות הצדדים בעניין מסוים, בלא נפקא מינה אם
7 הייתה זו החלטה מקדמית או סופית, עיקרית או טפלה ביחס לנושא המשפט. חוק בתי המשפט שינה
8 את ההלכה, טבע את המונחים "פסק-דין" ו"החלטה אחרת" ושינה את הגישה לערעור. בעבר היה
9 המבחן המהותי – בדיקה אם נפלה הכרעה בזכותו של בעל דין; כיום המבחן הוא בעיקרו פורמלי
10 ומתייחס לסדרי דין ולא למהות ההחלטה. כיום בית המשפט בוחן אם בעקבות ההחלטה הסתיים
11 הדיון בעניין, נקבעו לחלוטין זכויות הצדדים ולא נותר עוד דבר באשר לבירור המחלוקת (זולת להוציא
12 לפועל את ההכרעה) – או אז תסווג ההחלטה כפסק-דין (ראו בהרחבה בח.בן-נון וט.חבקין, **הערעור**
13 **האזרחי**, מהדורה שלישית, תשע"ג-2012, בעמ' 101-102 והאסמכתאות המובאות שם).

14

15 לטענת המשיבה, ההחלטה נושא הבר"ע ניתנה לאחר פסק הדין הרכושי והיא נוגעת לחיוב עצמו
16 בפסק-הדין, בו הוכרעה השאלה האם "כספי הנאמנויות" הינם חלק מפסק הדין או שמא "מוחרגים"
17 ממנו. משכך, לגישתה "ההחלטה נושא הערעור שקולה להבהרה של פסק דין או פירוש מוסמך שלו
18 **בהתאם לסעיף 12 לחוק ההוצאה לפועל, תשכ"ז-1967**"

19

20 מתקשה אני לקבל אנלוגיה זו אותה עושה המשיבה. פסה"ד הרכושי שניתן ביום 8.5.14 לא הובא
21 לדיון לפני בית המשפט קמא במסגרת בקשת הבהרה לפי סעיף 12 לחוק ההוצאה לפועל. בהחלטתו
22 נושא הבר"ע לא דן בית המשפט קמא **בפרשנות** הצדדים לפסק הדין הרכושי אלא בזכויותיהם
23 המהותיות בנכסים הנדונים. כבר בפתח ההחלטה מבהיר בית המשפט קמא כי הנחת המוצא הינה
24 שלפי פסה"ד הרכושי יכנסו לאיזון "כספים אשר הופקדו לטובת הנהנים ע"י המשיב וזאת, בתקופת
25 החיים המשותפת" ואילו "כספים שהופקדו אצל המשיב ע"י אחרים שאינם המשיב לא יכנסו
26 לאיזון" וכי "על מנת ללמוד האם סכומים ספציפיים ייכנסו לגדר תחולת ההסכמה אם לאו – יש
27 להביא ראיות" (ס' 4 להחלטה). רוצה לומר – לא במחלוקת פרשנית שעניינה הבהרת פסק-הדין
28 הרכושי עסקינן, אלא במחלוקת מהותית, עובדתית ומעשית. בכלל כך, במסגרת ההחלטה, בחן בית
29 המשפט קמא את מועדי הקמת החשבונות, דפי הבנק שצורפו, את צוואת המבקש, חשבון בנק נוסף

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-04-30870 נ.ר.ג נ' מ.מ.ג.

1 שהיה בבעלות בתו, מקור הכספים ששימשו לפתיחת חשבונות הנאמנות, עדויות הצדדים וכיוצ"ב. על
2 יסוד אלו קבע בית המשפט קמא כי יש לאזן בין הצדדים גם את הזכויות בנכסים האמורים, כספי
3 הנאמנויות, ולאחר.

4
5 המבקש סבור, כי עסקינן בהחלטה אחרת, משהחלטת בית המשפט קמא נושא הבר"ע מהווה החלטת
6 ביניים שהכרעה במחלוקת שניטשה בין הצדדים בקשר לזכויותיהם בשני פרטי רכוש מתוך עשרות
7 פרטי רכוש שיש לאזנם בין הצדדים. המבקש מפנה לפסיקה שעמדה על היעדר הגיון בכך שאיזון
8 משאבים ייערך בשלבים, ובנפרד לגבי פרטים קניינים נבחרים (להבדיל מכלל הנכסים). בין השאר
9 מפנה המבקש לעמ"ש (חי') 31035-09-16 ש.ג. נ' ד.ג. (מיום 20.4.17) שניתן לאחרונה, שם עמד בית
10 המשפט המחוזי בחיפה על שיקולי מדיניות שיפוטית נכונה וראויה המצדיקים לראות בהחלטה
11 שעניינה האם רכיב רכושי מסוים מהווה נכס בר-איזון אם לאו, החלטה אחרת ולא פסק-דין :

12
13 האחת, ערכאת הערעור תדון במכלול המחלוקות הרכושיות שבין בני הזוג, בחדא-מחתא,
14 כשהתמונה כולה פרושה בפניה, כשהאיזון נערך תוך קביעת שווים של כלל נכסי בני הזוג.
15 זהו גם הרציונאל לכלל שנקבע בפסיקה לפיו איזון משאבים נעשה במכלול, היינו – תוך
16 קביעת שווים של כלל נכסי בני הזוג (עא 1229/90 דורותי חנוך נ' יגאל חנוך, פ"ד מה (5)
17 584).

18 בהתאם, ברמ"ש (חי') 34778-03-16 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (15.11.16), ציינתי:
19 "במסגרת תביעה לאיזון משאבים על בית המשפט להגיע להכרעה המאזנת באופן מלא,
20 סופי וממצה את כלל הזכויות בנות האיזון שצברו הצדדים במהלך החיים המשותפים, מכל
21 מין וסוג שהוא, ולא בגזרה מצומצמת של זכויות מסוג זה או אחר". בכך גם יתאפשר
22 לצדדים לשקול בצורה מושכלת, על יסוד נתונים ברורים ומלאים, ומשידועה להם שורת
23 האיזון הסופית, האם מעוניינים הם לערער על פסק הדין, ועל מה הם מבקשים להשיג.

24
25 השנייה, ריבוי הליכים בסכסוכי משפחה עלול ללבות ולהסלים את הסכסוך, ויש לחתור
26 ככל הניתן לצמצום מספר ההליכים בין בני הזוג. משום כך, מן הראוי שהחלטות שלא
27 נקבעה בהן "השורה האחרונה" דוגמת פסק-הדין יסווגו כהחלטות ביניים, כשהשגה
28 עליהן לרוב תתברר בערעור על פסק-הדין הסופי, כפי שמאפשרת תקנה 411 לתקנות סדר
29 הדין האזרחי, תשמ"ד-1984.
30
31

32 לטענת המבקש, הלכה זו עולה בקנה אחד אף עם החלטתי מיום 3.4.17 ברמ"ש 26329-03-17 בה
33 דחיתי בקשת רשות לערער על החלטת בית המשפט קמא ביחס לרכיב רכושי אחר של הצדדים (הדירה
34 ברח' בקר).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-04-30870 נ.ר.ג נ' מ.מ.ג.

1 לאחר בחינה של טענות המבקש, אני סבור כי גם האנלוגיה שעושה המבקש בעניין זה דינה להידחות.
2 משני טעמים שונים:

3
4 ראשית, בענייננו התובענה המתבררת לפני בית המשפט קמא אינה תובענה לאיזון משאבים. התובענה
5 לאיזון משאבים הוכרעה (בהסכמה) במסגרת פסק-הדין הרכושי שניתן ביום 8.5.14. כעולה מפסה"ד,
6 אותה הסכמה נסובה לכאורה גם באשר למועד האיזון, משקבעו הצדדים כי רכוש שהוא בגדר רכוש
7 משותף "ככל שניתן יחולק על אתר בין הצדדים בחלקים שווים בהסכמה ו/או בהעדר הסכמה ע"י
8 בית המשפט המוסמך". ההסכמה לא קבעה מנגנון לפיו עד לקביעת מלוא מסת הרכוש המשותף לא
9 תבוצע חלוקה שלו בפועל.

10
11 שנית, יש להבחין בין נכס הנדל"ן (הדירה ברח' בקר) בו עסקה בקשת רשות הערעור הקודמת (רמ"ש
12 17-03-26329) לבין הנכסים בענייננו (כספי הנאמנויות). הדירה ברח' בקר מהווה נכס אחד מבין 4
13 נכסי נדל"ן אחרים, שעתירת המשיבה לגביהם לפני בית המשפט קמא (במסגרת בקשה מס' 29 בנט)
14 הייתה למנות שמאי מקרקעין לצורך הערכת שווי הזכויות בכל אחד מהנכסים ו"לקבוע את השווי של
15 זכויות הצדדים בנכסי הנדל"ן הנ"ל ובהתבסס על הערכת שווי זו, יתבצעו תשלומי האיזון הנדרשים
16 בין הצדדים". החלטתי ברמ"ש 17-03-26329 עסקה בהחלטת בית המשפט קמא לדחות בקשת
17 המבקש להוצאת הדירה ברח' בקר מגדר האיזון. החלטת בית המשפט קמא באותו עניין הייתה כי
18 תיערך שומה לדירה אך היא לא סיימה את הדיון ברכיב רכושי זה משטרם נקבע אופן האיזון לגביה
19 ובשעה שגם לגבי יתר נכסי הנדל"ן, הערכות השווי טרם הסתיימו.

20
21
22 המסקנה המתבקשת מן המקובץ היא שהחלטה נושא הבר"ע בעניין כספי הנאמנויות מהווה פסק-
23 דין חלקי. כידוע, הסמכות ליתן "פסק דין חלקי" קבועה בתקנה 191 לתקנות סדר הדין האזרחי,
24 תשמ"ד-1984, בה נקבע כי בית המשפט רשאי, בכל שלב משלבי הדיון, להוציא פסק דין "באחת
25 התביעות שבתובענה או בחלק מתביעה, וליתן את הסעד הנתבע, כולו או מקצתו, לאותה תביעה או
26 לחלקה, או לסרב לתיתו, כל אימת שנראה לבית המשפט שאין בהמשך הדיון כדי לשנות את
27 הממצאים לגבי העובדות המהותיות או לגבי השאלות העומדות להכרעה לעניין התביעה או הסעד
28 כאמור". בפסיקה נקבע, כי המבחן לזיהויו של "פסק דין חלקי", להבדיל מהחלטת ביניים, הוא
29 "מבחן הסעד", אשר לפיו יש לבחון האם "בקטע כלשהו של ההתדיינות קיבל התובע או נשלל ממנו
30 הסעד הסופי שביקש או חלק ממנו" (ע"א 6058/93 מנדלבלויט נ' מנדלבלויט, פ"ד נא(4) 354, 363
31 (1997). כן ראו בש"א 1977/13 מזאוי נ' מזאוי, [פורסם בנבו] פסקה 5 (12.5.2013)).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-04-30870 נ.ר.ג נ' מ.מ.ג.

1

2 בענייננו, בפתח בקשת רשות הערעור מציין המבקש בעצמו כי הדיון בתובענה המתבררת לפני בית
3 המשפט קמא פוצל ע"י ביהמ"ש קמא "באופן שהוא מתקיים מלפניו ביחס לפרטי רכוש ונושאים
4 שונים בנפרד". פיצול זה הביא לכך שנושא כספי הנאמנויות נדון כיחידה דיונית עצמאית ונפרדת ע"י
5 בית המשפט קמא (בקשה מס 23 בנט) בה הוגשו כתבי טענות (בקשה, תשובה ותגובה), תצהירים,
6 התקיימו הוכחות והוגשו סיכומים. החלטת בית המשפט קמא נושא הבר"ע סתמה את הגולל בכל
7 הקשור למחלוקת בין הצדדים בעניין רכיב רכושי זה, ונראה שאין בהמשכו של הדיון לפני בית המשפט
8 קמא (ביחס לפרטי רכוש אחרים) כדי לשנות את הממצאים לגבי העובדות המהותיות או לגבי השאלות
9 שעמדו להכרעה לעניין הסעד האמור. גם המבקש לא טוען אחרת בהקשר זה.

10

11 שאלה אחרת היא האם ראוי שהדיון וההכרעה באותה יחידה דיונית של כספי הנאמנויות ייעשה
12 במסגרת בקשת ביניים המוגשת בתביעה לפי סעיף 7 לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה-
13 1995. סעיף 7 לחוק בית המשפט לענייני משפחה עניינו הליכי ביצוע. מכאן שכל מחלוקת המצריכה
14 שמיעת ראיות איננה ראויה להיות מוכרעת בתובענה שעניינה הליכי ביצוע פסק-דין (ראו שאול שוחט
15 ודוד שאוה, **סדר הדין בבית המשפט לענייני משפחה**, הוצאת מחשבות, תש"ע-2009, בעמ' 332
16 והאסמכתאות המובאות שם). מהחלטת ביהמ"ש קמא נושא הבר"ע עולה כי בית המשפט קמא לא
17 סבר שפסק הדין הרכושי שניתן, בהסכמת הצדדים, נדרש באופן ספציפי לסוגייה זו של כספי
18 הנאמנויות והתייחסותו לפסק-הדין בהקשר זה הייתה כאל "הסכם מסגרת" הדורש יציקת תוכן
19 ממשי (ומשכך קוימו הוכחות ונשמעו ראיות). לפיכך, נראה שראוי שההכרעה בסוגייה הייתה נעשית
20 במסגרת דיונית אחרת של תביעה רכושית עצמאית (השוו לבע"מ 2222/15 **פלונית נ' פלוני**, מיום
21 30.6.15, פורסם בנבו). מכל מקום, אין הדבר משנה לשאלת סיווג ההחלטה, משמבחינה מהותית,
22 נפסק למשיבה מלוא הסעד שביקשה בעניין זה של כספי הנאמנויות וסעד זה עומד בפני עצמו. בנסיבות
23 אלו, יש לסווג את ההחלטה כפסק-דין חלקי, וגם כינויה כ"החלטה" אין בו כדי לשנות (ראו והשוו
24 ח.בן נון וט.חבקין, **הערעור האזרחי**, שם בעמ' 108).

25

סוף דבר

26

27 לאור כל האמור לעיל, ובהתאם לסמכותי לפי תקנה 410א' לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-
28 1984, ניתנות ההוראות הבאות:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

רמ"ש 17-04-30870 נ.ר.ג נ' מ.מ.ג.

1

2 א. על המזכירות לפעול להסבת התיק מתיק רמ"ש לתיק עמ"ש .

3 ב. נעתר לבקשת המבקש למתן ארכה להגשת ערעור על פסק-דינו החלקי של בית המשפט קמא

4 מיום 29.3.17. הודעת ערעור תוגש לתיק בתוך 30 ימים מיום המצאת החלטתי זו. יצוין, כי

5 המבקש הגיש במועד את בקשת רשות ערעור על פסק-הדין החלקי, אותו הוא סבר כהחלטה

6 אחרת, וניכר שטעותו זו נעשתה בתום-לב.

7 ג. על המזכירות-גזברות להורות למבקש להשלים את העירבון הנדרש לצורך הדיון בערעור

8 (שכן הופקד עירבון בגין בקשת רשות ערעור בלבד).

9 ד. ניתנת למבקש שהות עד להגשת הודעת הערעור לפנות בבקשה חדשה לעיכוב ביצוע פסק-דינו

10 החלקי של בית המשפט קמא, אז יפקע הצו לעיכוב הביצוע שניתן בהחלטתי מיום 30.4.17.

11 ה. המבקש ישא בהוצאות המשיבה ושכ"ט בא כוחה בגין ההליך הנוכחי בסך של 2,500 ₪ וזאת

12 ללא קשר לתוצאה בערעור.

13 ו. מתיר פרסום ההחלטה במתכונת בה ניתנה, בהיעדר שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

14

15

16

17

18

19

20

21

22

שאל שוחט, שופט